

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsődörösor 5. III. emelet

Madarak a husdarabokon.

És ragadozó madarak szállának
e husdarabokra, de Ábrahám el-
űzi azokat. (Móz. 1. 15/11).

Ábrahám, Isten parancsából áldozatot akart bemutatni. Isten kívánta ezt tőle. Ő adta az áldozathoz valót Ábrahámnak. értelmet, hogy megértse akaratát és engedelmes szívet, hogy ezen isteni parancsnak készségesen engedelmeskedjék. Minden kellet meg volt ahhoz, hogy Ábrahám áldozatának füstje zavartalanul szerezzen jóillatot az Urnak. De amikor az áldozatok már ott feküdtek az oltáron, ragadozó madarak szállának a husdarabokra. Honnan jöhettek? Hogyan kerültek oda a szent magányba? Bizonylál látták az előkészületeket és várták, hogy mikor zsákmányolhatnak Isten oltáráról. Mint a hajók után a cápák, vagy a sivatagon keresztül vonuló karaván nyomán a keselyűk és a hiénák, úgy követte Ábrahámot a ragadozó madarak serege. És ez a ragadozó madár sereg téged is követ. Isten föl hív, hogy életedet mutasd be, neki tetsző igaz, tiszta és szent áldozatul. Ő szól hozzád, vágyat támaszt a szivedben és te már elkészítetted áldozatodat. Ámde szó sincs róla, hogy zavartalanul bemutatnád. Jönnék a ragadozó madarak és meg akarják fertőzni, szentségteleníteni, csonkítani áldozatodat. Nem vetted ezt még észre?

Legbensőbb imakamrádban be akard mutatni imaáldozatodat. „Szüntelen imádkozatok” — mondja az Írás. És te szivedben, nem a kényszer, hanem a túlradó öröm boldog engedelmességének hatása alatt rakod meg oltárod. De mi az? Szárnysuhogás hallik és fekete árnyak közelednek és gondolatvilágodat ragadozó madarak csunya fekete hada népesíti be. Mind a ragadozó madarak jönnek a hitetlen, szeretetlen, tisztátalan gon-

dolatok. Hittel közeledsz az Urhoz és a hitelenség varjuja károg fölötted, gondtalan gyermekként akarsz mennyei Atyád kebelén meghúzódni, de a fekete gondmadarak éles karmokkal vágnak imádba és mi alatt azt mondd „mi Atyánk”, ott az aggodalom a szivedben a hétköznap nehézségei és gondjai miatt.

Istentiszteletre mégy, hogy élő, igaz, tiszta és szent áldozatként tedd magad Isten oltárára, füleid az Ő szent igéjét akarják hallani, szemeid az Ő utját látni, ajkaid az Ő nevéet dicsérni és gondolatvilágodat az Ő számára akarod összpontosítani. De oh jaj! Jönnék a ragadozó madarak. Szemeidet az előtted ülőkre szegezed, azoknak viselkedését, ruháját nézed, füleid az emberek pletykamadaraikat látják vendégül, ajkadról az itélkezés, bírálat, hizelgés, kétszínűség, mentegetődzés hitvány madarainak tarka csapata rikácsol. Madarak szállának a husdarabokra. Gondolatvilágodat is benépesítik. Egyszerre csak azt veszed észre, hogy istentisztelet közben is szertecsaponganak. A holnap terve, a háztartás gondja, az emberek vizsgálata, a prédikáció bírálgatása, mind-mind madarak a husdarabokon.

Jóteknony lélekkel nyulsz erszényedbe. Szeretnél jót tenni. De már ott vannak az önelégültség cifra madarai, hogy füledbe vijjogják, hogy ime, mennyire tetszhet a te jó szived Istennek. Te egy igen jó ember vagy. Csak mindenki olyan lenne, mint te. Jóteknony áldozataidat is megfertőzik az öntetszés, hiúság, álszerénység, álalázatosság, ragadozó madarai.

Ha e fejezet 9. versét elolvassuk, abban azt láthatjuk, hogy az áldozat üszöböl, kecskéből, kosból, gerlicéből és galambból állott. Különböző husdarabok. És a ragadozó madarak a husdarabokra szálltak. Nemcsak a kosra, vagy gerlicére, vagy csak a galambra, vagy csak a kecskére, hanem husdarabokra. Egyik husdarab sem volt biztonságban a ragadozó madaraktól. Lelki áldozataidnál semmi sem lehet elég biztonságban a kísértés ragadozó

Tartalom.

1. Madarak a husdarabokon. (I. j.) — 2. Jahn apó. — Hogyan nyerhető a hit? (E. Modersohn) — 4. Választás. — 5. A tengerészmisszia munkájáról. (Boljahn A.) — 6. ... nem elég korán. (Ch. A.) — 7. Isten országa nem szemmel láthatólag jó el. (H. L.) — 8. Akárhogy csinálja sehogysem jó. (Ch. A.) — 9. Methodizmus. — 10. Helyreigazítás. — 11. Az igaz ut a legrövidebb. — 12. Hírek a nagyvilágból. — 13. Irodalom. — 14. Szerkesztői üzenetek. — 15. Hol és mikor tartunk istentiszteletet.

madaraitól. Lelki életednek egyetlen perce, egy talpalatnyi helye sem lehet mentes attól, hogy a ragadozók ne próbálnák megdézsmálni. Sokan ilyen támadásnál megrémülnek, kétségkednek, földadják a reményt, hogy áldozatuk kedves lehessen Isten előtt. Csüggedten, reményvesztetten, tehetetlenül nézik, hogy cibálják a vad ragadozó madarak az ő áldozatukat.

De mit tett Ábrahám? Két szóban kifejezhető: Elűzi azokat. Elkergette. Nem nyugodott bele, nem sopánkodott, hanem elűzte azokat. Kedves lélek, ez a te teendő is. Elűzni. Álljatok ellen az ördögnek és elfutó töledek, ajánlja Jakab apostol Isten igéjében. Ábrahám nem várta meg, míg a madarak beszennyezik áldozatát, nem kíváncsiskodott hogy ugyan mi lesz a támadás vége, hanem — elűzte azokat. Te elűzd-e a gonosz gondolatok ragadozó madarait? Vagy gyönyörködsz bennük, megrémülsz tőlük, vagy kíváncsi vagy rájuk? Vagy nem is tartod oly veszedelmeseknek azokat? Oh űzd el azokat. Vagy azt mondod, hogy megpróbálsz, de olyan hatalmasak, ijesztők, erőszakosak azok a madarak, hogy nincs erőd, bátorságod azokkal szembeállni? Ha megpróbálsz is, azt látod, hogy a kísértés ragadozó madarai nem félnek tőled. Talán egy-egy pillanatra fölrebbennek, hogy azután annál nagyobb erővel c-ajának rád. Ábrahám a testi ragadozókat könnyen elűzhette, de hogyan kergetheted el te a gyarló, gyenge ember a lelki ragadozókat, melyek annyi bajt, kárt okoznak és úgy megkeseríthetnék életedet is.

Pedig van erő, mely elűzi a madarakat — Jézus. „Nekem adatott minden hatalom” — mondja Ő. Tehát hatalom a ragadozó madarak fölött is. Őt is megtámadták a ragadozó madarak. Az Ő tiszta szent áldozatát is megakarták szeplősíteni. Gondolj kísértéseire. De győzött. Elűzte azokat. Mert volt hatalma hozzá. És ma is van. Ő elhívott téged, hogy életedet tedd oltárára és meg is őriz, hogy a ragadozó madarak kárt ne tehessenek. Senki ki nem ragadhatja övéit az Ő kezéből. Ő maga mondja, ha az övé vagy, az Ő áldozat, akkor Ő elűzi a madarakat a te életedben is, csak hozzá kiált. Akard igénybe venni hatalmát és erejét. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa, (Ján. 1. 3, 8) hogy a lelked áldozatára szálló madarakat elűzze.

Liebstöckel.

Jahn apó.

Az öreg Jahn, minden Istentisztelethez pontosan háromnegyed 10-kor elfoglalta helyét. Nem nagyon örült, mikor a község fiatalága épen a kezdet előtt, 10 órakor nagy zajjal tódult a templomba. Egyik-másikat a fülénél fogta: Hallgass ide, fiatal barátom! Ha én 72 évem dacára jókor kitudok bujni az ágyból, a

te fiatal erőddel jóval korábban fölkelhetnél.

Az öreg Jahn eredeti ember volt és sokban a régi megtestesült methodizmus. Mindig ezt gondolta: „Ma már nem nevelik rendesen a fiatalságot, azért nem is találja helyét a világban.

De az öreg Jahn is napról-napra kopott, vénült. Már hónapok óta alig hallotta, amit prédikáltak. De azért ott ült pontosan a helyén.

Egyszer meglátogatta a prédikátor. „Most mondd meg őszintén öreg Jahn — kiabálta a fülébe — ugye már semmit sem hallasz a prédikációból? De hát akkor miért fáradsz el a templomba, amikor az asztmád ugyis úgy kínozza a lépcsőkön?” Az öreg Jahn először csodálkozva nézett a prédikátorra, ezután megrázta a fejét:

„Mit gondolnának a fiatalok, ha engem, az öreg Jahnt nem látnának mindig pontosan a helyemen?”

Gondolkozva tért haza a prédikátor; ha a Jahn apó semmit sem hall, úgy csak az a tudat kényszeríti a prédikációhoz, hogy a fiatalságra az ő megjelenése buzdítólag hasson. Sójajtott: Istenem, adj az egészségeseknek csak legalább félannyi felelősségérzetet, mint amennyi a beteg, öreg Jahn apónak van.

Hogyan nyerhető a hit?

Ap. csel. 19, 13—15.

Különös kinyilatkoztatás útján vezette az Ur Pál apostolt Kisázsziából Európába. Nos és Pál csak egy csekély számú közösséget talált asszonyokból, ki a város melletti folyónál jöttek össze imádkozni. Nem érzett-e Pál emiatt csalódást? Nem mondta: Egy ilyen kis közösségnek kell prédikálnom? Valami egészen mást vártam volna. Nem, ezt nem gondolta. Ellenkezőleg, az Ur iskolájában megtanulta, hogy egyetlen emberi lélek is roppant nagy érték, hogy az nagyobb értékű, mint az egész világ. Még Jézus mondta: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall.” És nemde azt is mondta Jézus: „Hol ketten, hárman, az én nevemben összejönnek, én közöttük leszek. Ha Jézusnak két-három személyből álló gyülekezet nem volt csekély arra, hogy közöttük megjelenjék, akkor Pál sem panaszkodhatott a fölött, hogy ily kevés hallgató előtt kellett szólnia. Ezért ép olyan szeretettel és odaadással szolgált e kis csapat asszonynak, mintha egy nagy gyülekezet lett volna.

Az asszonyok között volt egy, akin mindjárt meglátszott, hogy nem zsidónő volt, mint a többiek. Ez egy pogány nő volt, aki azonban, mint prozelita a zsidó közösséghez csatlakozott. Ez az asszony volt az első lélek, aki a

mi szűkebb Európánkban hitet nyert az Ur Jézusban. De, hogy ez miként történt, az egy példa arra, hogy hogyan lehetséges hitet nyerni. Ezt meg tanulhatjuk Lidiatól. Jött, hallgatott, s felfigyelt arra, amit beszéltek, ez volt az egyszerű és egyenes út, amelyen ment És ez a mi utunk is, amelyen járni kell.

Az ige hatása alá jött. Ez az első. Isten-felő asszony volt, ezt olvassuk róla. De a pogányság, amelyben fölnövekedett, nem elégtette ki. Kereste Istent. Akkor azt hallotta, hogy vannak emberek Filippibe, akik nem sok istent hisznek, hanem egyetlen egy Istent, akit élő Istennek hívnak. Erről akart többet hallani. Ezért jött, ezért csatlakozott a zsidókhoz s ezért jött e szombaton is más asszonyokkal össze a viznél. Mert kereste Istent, azért jött az ige hatása alá. Sokan állítják manapság is magukról, hogy keresik Istent. De mint egy hátsó gondolat ott lebeg e kérdés, vajjon tényleg Istent keresik-e? Vagy ott keresik, ahol nem található. Keresik a természet templomában, az erdők vadonjában, keresik a művészetben, a habok zugásában. Bizonyára ott van, aki már megtalálta Őt, ez találkozik vele az erdősusogás és tengerzugás közepette is. De aki még Őt keresi, annak az igazi helyen kell keresni, ahol Isten igéjét hirdetik, hol Isten lelke működik és forr. De a modern Isten keresők nem találják. Ez nekik nem tetszik, ez nagyon szűk keret, s megköti és akadályozza őket a dogma. Aki Istent igazán keresi, az oda jön, hol Isten igéjét hirdetik, hol Isten megtalálható. Mily sokan vannak, kik ettől egészen elszoktak. A vasárnap reggel a legalkalmasabb a footbalt játszani, az irodában a legcsendesebb idő bizonyos munkák elvégzésére. Vagy vannak kereskedők, akiknek a vasárnap a legalkalmasabb a posta elintézésére. És nem jönnek többé. Ez nagy kár. Mert ha valaki nem jön, nem találkozhat Istennel, ott ahol Ő jelen van és az Ő nevében összejönnek. Jössz te? Vagy talán te is elszoktál a jövéstől? Óh akkor jöjj ismét. Ott hol az Ur igéjét hirdetik, ott Ő is jelen van. S ott ahol Ő jelen van, ott áldás és élet van. De természetesen maga a jövés nem használ. Csupán ott ülni, az hiába való dolog. Ha azt gondolod, hogy egy templomba menetel, már egy szolgálat Isten előtt, nagyon tévedsz. Ha azt gondolod, hogy e járásod fog téged boldoggá tenni, nem kevésbé csalódsz.

Lidiáról azt olvassuk: Hallgatott ránk. Ha valamit különösen kiemelünk, annak különösebb jelenléte van. Mily sokan vannak, akik jönnek, de nem hallanak. Az egyik fülükön belemegy, a másikon kijön amit hallanak. Nem tudják megtartani, mert nem igazi hallgatók. Házamban az a szokás, hogy a vasárnapi ebédnél megkérdezem, miről szólt a prédikáció? És akkor elvárom, hogy házamnépének minden tagja elmondjon valamit a hallottakról. De csak akkor lehet valamit elbeszélni, ha hallgattuk is.

Hivatásodnak és hétköznapi gondjaidnak nyugodni kell, ha igét jössz hallgatni. Ha te a hivatásod gondjaival jössz, akkor nem sok értelme van a jövésnek és hallgatásnak. Lidia asszony igazi kereskedő volt. Biborral kereskedett. Ez a gazdagok és előkelők öltözeke volt. Neki is meglehettek a maga gondjai. De ezeket a gondjait egészen félretette. Most nem kereskedő volt, hanem emberi lélek. Olyan hallgatásnak van egyedül célja és értéke, ha valaki nyitott füllel hallgat az igére, s már nem a hétköznapi hangjára ügyel.

Némelyeknek más hibájuk van. Hallanak jól, de nem a maguk számára hallanak. Mások számára hallgátják. De az jó volt, hogy Kakuksi asszony itt volt. Ez éppen neki szólt. Csak az a kár, hogy Füttykös ur nem volt itt. Ezt neki kellett volna hallani. Nem ártott volna neki. Így elosztják a prédikációt. Itt egy kicsi, ott egy kicsi s a saját szívük üresen marad.

Talán te is így csinálsz? Ez nem jó. A prédikáció szétoztása és szétdarabolása üresen és áldás nélkül hagy. Tanuljuk meg Lidiatól, hogyan kell hallgatni. Istenre figyelt. Ki hozzá szólt, nem emberre. Ő nem egy ember meghallgatására ment. Ha Isten igéje hirdettetik, az Ur akar veled beszélni. S midőn így hallgatott, csoda történt: — Az Ur megnyitotta a szívét, figyelmeztvén azokra, amiket Pál mond. — Hol igazán hallgatsz ott tud Isten hatni és hat is. Lidia igazán átadta magát az igének. Nem ellenkezett vele. Meghajtotta magát az Ur akarata alatt. Mi volt az az ige, amit Pál hirdetett? Az nem áll itt és mi mégis tudjuk. A keresztről való beszéd volt, amit szólott. A bűn és kegyelem, a megértés és hit szava volt. Nem volt és nem is akart más szavakat Pál. Megfeszített Krisztust prédikálni. ez volt az igehirdetésének tartalma, ez órában is. És ekkor hályog esett le Lidia szeméről. Elismerete bűneit, melyeket eddig nem ismert el. De elismerte azt is, aki azért jött, hogy a bűnösöket boldoggá tegye. És mikor Pál fölhívta hinni a Megfeszítettben ő hitt. Nem várta, míg Pál befejezi, hanem már is hitt, míg ő beszél.

Ez az útja, hogy valaki hithez jusson. Nincs más út. Kell jönni, kell hallani, elfogadni s a Megfeszítettet hitben megragadni.

Jártál már ezen az úton? Ez az a kitaposott ösvény, amelyen hithez juthatsz. Ez az út nem a fejen és értelmén át vezet, hanem a szíven és lelkiismereten át. Mint bűnösöknek kell a Megváltóhoz jönni. Ez a hit igaz útja.

(E. Modersohn után.)

Választás.

(Perzsa mese felnőtteknek).

Egyszer egy dervis utazott keresztül Tatarországon. Egy falunál egyszerre csak eléje toppan a falu szelleme és így szól: — Dervis. A démonok megparancsolták nekem, hogy kö-

zöljem veled, hogy téged is kiválasztottak arra, hogy e három bűn közül valamelyiket gyakorold. E három bűn: a paráznaság, a gyilkosság, és a részegség. A démonok nagy kegyként megengedték, hogy te választhatsz e bűnökből.

Szegény dervis nagyon megijedt és mikor magához tért, az iszákosságot választotta, úgy okoskodván, hogy a három között még az a legenyhébb. Elkezdett inni és nemsokára ez a bűn magával hozta a másik kettőt is.

A tengerészmisszió munkájából.

Elmult számunkban néhány sorban megemlékeztünk a norvég tengerész misszióról. Ilyen áldásos intézmény természetesen a többi tengeri hatalmak tengerészetében is van. Így az angol és német tengerészetnél. A tengertől távol élő emberek, kik a tengerészeletet csak könyvekből és képekből ismerik — hiszen még akik tengeri utat tettek, azok sem nyerhetnek teljes betekintést a hajósnak életébe — el sem képzelik, hogy a tengerészmisszióknak mily széleskörű és szétágazó munkaköre van. Többek között állandó levelezést tart fenn az uton lévő tengerészekkel, hogy a lelki kapcsolatot megtartsa, kórházi látogatásokat tesz, meglátogatja család tagjait is, eltekintve attól, hogy a bűnben elmerült tengerészeket is fölkeresve, fölkinálják az Ur Jézusban való szabadulást és békességet. A tengerészmisszió munkájában természetesen rengeteg érdekes eset fordul elő. Ezekből közlünk egyet:

A „Scharnhorn” halászhajó északitengeri útján a légénység éppen a háló kivételéhez fogott, mikor a kapitánynak jeleztették, hogy a hajó egyik elrejtett zugában egy polyautast találtak, ki a kimerültségtől és izgalmtól félig alétlan hevert. A szegény kiéhezett fiúnak először is enni adtak. Mikor a háló kivételét befejezték, a reszkető suhancot a kapitány elé vitték, ahol a következőkben mondta el történetét: Buddenbrock Jánosnak hívnak és tizenöt éves vagyok. Szüleim Westfáliában laknak, honnan mostoha apámtól való félelmemben, ki bányász és a fizetés napján minden pénzt elköltve leissza magát és az egész családot rémületben tartja, Brémába, majd mivel ott nem kaptam munkát Grestemundba mentem, hol éjjel a hajóra osontam és elbujtam. Kérem kedves kapitány ur, ne izzón el a hajóról. Erős vagyok és szívesen dolgozok. Nézze, mily vastag karjaim és nagy kezeim vannak. Szorgalmasan akarok és tudok dolgozni, csak ne tegyen ki a hajóról. — És nagy cseppekben folytak a könnyek az arcán végig.

A kapitány jó indulatu ember volt. Meleg

szívű, érző férfi. Megnyugtatta a fiut, de mindjárt meg is mondta, hogy törvény szerint nem tarthatja ott, hanem ha egy német hajót talál, átadja annak. De egy levelet ír, majd a tengerész misszió lelkészének, ki majd pártfogásába veszi és szülei vel is rendbe hozza a dolgot. A fiu boldog volt és mindenáron kezelt akart csókolni a kapitánynak. A kapitány szeretettel megcirógatta a fiut és szeliden így szólt hozzá: — Aztán nekem nehogy mások előtt ócsárolj a szülői házadat. Egy szót sem fiam. Mostoha apádat is majd egyszer észreleli a jó Isten. Most eredj a konyhába és segíts ahogy és amit tudsz. — Ki volt boldogabb, mint Buddenbrock János? Néhány nap múlva Jánost átvette egy másik halászhajó, hogy visszaszállítsa. Partra szállva, a kapitány a kis szökevényt átadta a tengerész misszió lelkészének. A lekipásztor azonnal irt a szüleinek és a fiut addig is az otthonukba helyezte el, hol az nagyon készségesen és ügyesen segített. Néhány nap múlva megérkezett a szülői engedély, hogy János ott maradhat. Mikor a lelkész a levelet a fiúnak felolvasta, az térdre esett és az örömtől sirva mondta: — Mikor anyámnak bánata, vagy öröme volt, — ez utóbbi ritkán történt — akkor mindig behívott a kamrába, ahol letérdelve imádkoztunk. Nem imádkozhatnánk most az édesanyámért? Tehetett-e volna valamit nagyobb örömmel a lelkész, minthogy a fiu kérését teljesítette? Midőn a Scharnhorn hazatért utjáról és a kapitány meghallotta, hogy a fiu ügyét elintézték, magához vette. A tengerészmisszió tetőtől-talpig felüházt. És évek hosszú és kemény munkája és tanulása után az egykori kis polyautasból egyike lett a legjobb és legmegpróbáltabb halász-gőzös kapitányoknak, ki sohasem tűrte, hogy jelenlétében Istenről, vagy a hit dolgairól lekicsinylően, vagy tiszteletlenül beszéljenek.

Egy eset a sokból, amely a tengerészmisszió munkájába és az Ur csodálatos vezetésébe bepillantást enged.

Boljahn O.

... nem elég korán.

A vasuti tiszt megadta a jelt és a vonat elindult. Épen vissza akart térni az irodába, mikor lélekszakadva és lihegve fut egy férfi: — Elment már a vonat? — Éppen most ment ki. Valamivel gyorsabban kellett volna szabadni kedves barátom. — Nem gyorsabban futni — jegyezte meg lihegve az ember. — Elég gyorsan futottam, hanem hamarabb kellett volna kezdeni. A hivatalnok nevetett. — Igen, ez nagyon bölcs megállapítás volt, csak kár, hogy már nem sokat használt.

De nincsen az életben is sokszor így? Valamit tenni akarunk, azután azt gondoljuk: — Eh van még idő. És végül elkésünk. Szom-

szédünkben van egy beteg Tudjuk, hogy napjai meg vannak számlálva Szándékunkban van meglátogatni, örömet szerezni neki. De mindig közbe jön valami. Végre amikor tényleg mennénk már — késő.

Valakinek fájdalmat okoztal. Lelkiismereted vádol. — Eredj, kérj bocsánatot! De büszkeséged nem engedi. Végre azután egyszer rászánod magad. Elmégy. De azt, akit megbántottál, már csak holtan találod Ilyen esetet magam is átéltem. Most már minden hiábavaló volt

Ismertem embereket, kik halálos ágyukon siránkoztak: — Ha még csak néhány évig élhelnék, mennyire szolgálnék az Urnak. Ez a vágy elkésett. Az alkalom a gyorsvonathoz hasonlóan elrohogott és nem tért vissza.

Igazán Jézushoz akarok fordulni, de még ma nem. Vigyázz, nehogy a „később“-ből „soha“ legyen. Életed jövője kezében van, hogy az adott időt kihasználj. — Ma ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket.

(Ch. A.)

Isten országa nem szemelláthatólag jó el.

Luk. 17, 20.

Miként a Király jelentéktelen és megvetett volt e világban, hasonlóan az Ő tanítványai is megvetettek. Nem külső pompa által jutott érvényre Isten országa. Őbenne, a rejtekben maradt a durva ruha, igénytelen megjelenés, a kereszti terhe alatt, melyet vinnie kellett. Kik voltak Jézus tanítványai? Nemes előkelő, tanult emberek? Oh a világ bölcsessége és fényes balgaság Isten előtt és szálla az Ur szemében. Nem halászok, iparosok, vámosok, bűnösök, szegények, nyomorékok, sánták voltak, kiket meggyógyított. Ezek voltak az Ő emberei. És ami a legfontosabb, kérdezzük meg tanítványait, hogy talán valami különös érdem cselekedet, tehetség, erő tette őket alkalmassá? Beismerik mind, hogy nem Hiszen betegek, szegények, kiket nem tartott meg más, mint az Ur kegyelme s hűsége. És így hatol Istennek országa mint mélyebbre a szívbe megalázkodáson és nyomorúságunk tudatán keresztül.

De éppen ez okozza a legnagyobb botránkozást az ember testies gondolkozásában, amely mindig inkább szárnyalni, mint kuszni akar, jóllehet ez utóbbi méltóbb volna hozzá. Ha a világ hatalmasai, élelmesei lettek volna és lennének tanítványok, úgy nem találná megvetendőnek, de a gögös emberi értelem számára megfoghatatlán, hogy neki kicsinyek, megvetettek, a gyengék kellettek És mégis Krisztus országa erejének éppen ez e legerősebb bizonyítéka, de a világ erre nem gondol. Ho-

gyan? gondolja az előkelő, a senkikkel legyen testvériségben és közösségben? Hogyan? — gondolja a tudós — tanulatlan embereket tekintsek testvéreimnek? Az előkelő számára — csekély, a tudós számára tudatlan. A világ bölcsői számára — egyoldalú, a gazdagoknak szegény, a társaságbelieknek — nagyon borongos, szóval, mint az apostol mondja: a világ botránkozás köve.

De hordozzuk Krisztus gyalázatát. Igen. Inkább akarnék az én Istenem házában küszöbén ülni, hogy sem lakni a gonoszok zátorában. (84. zsoltár 11.) És miként fognak egykor ama büszkék megrettenni, mikor az Ur Jézus az Ővei közül a legcsekélyebbet sem fogja szégyelni. Vajjon te melyik csoporthoz tartozol és szivedbe elé kezelt e Isten országa?

(H. L.)

Akárhogy csinálja, sehogysem jó.

Ha egy prédikátor élénk, azt mondják — izgatott.
Ha csendes, — nincs benne semmi élet.
Ha ősz a haja, — úgy már nagyon öreg.
Ha fiatal, — nincs tapasztalata.
Ha valami újat akar bevezetni, — forradalmár.
Ha a hagyományok őre, — úgy nincs benne kezdeményező erő.
Ha a prédikációnál jegyzeteit maga elé teszi, — unalmas.
Ha nincs jegyzete, — felületes.
Ha lendületesen beszél? Olyan mint egy színész.
Ha nem hadonázik, — merev, mint egy cölöp.
Ha hangosan beszél, — akkor kiabál.
Ha csendben szónokol, — nagyon egyhangú.
Ha otthon dolgozik, — akkor okosabban tenné, ha inkább tagjait látogatná és gondozná.
Ha az utcán látják, — úgy jobb volna, ha sétálás helyett az irodájába ülne és kidolgozna egy jó prédikációt.
Ha olyanokat látogat, akik már nem járnak a gyülekezetbe, — akkor vakbuzgó.
Ha ezt nem teszi? Nincs benne semmi személyes érdeklődés.
Ha a szegényeket látogatja, — akkor szociálista.
Ha a gazdagokat is fölkeresi, — akkor kapzsi és pénzéhes.

(Ch. A.)

Nem árt, ha mindenkinek alerendeled magad, de sokszor árt, hacsak egynek is eléle teszed magad. (Kempis.)

Mindenki iránt szeretettel kell lennünk, de nem bizalmaskodással. (Kempis.)

Nagy lehetne lelkünk békessége, ha nem szeretnénk foglalkozni mások szavaival és tetteivel, melyek pedig reánk nem tartoznak. (Kempis.)

Methodizmus.

Itthon.

A kispesti gyülekezetben május hó 22-én tartották egybekelésüket *Humenai Mária* és *Uhrspringer Ferenc* testvéreink. Az Ur áldását fiatal testvéreink házasságára és az alkalmi beszédet Ef. 5, 22—31. alapján Löbel János budapesti lelkész mondta.

A dombóvári gyülekezet számára viszont a május 22. nem ilyen meleg, lélekemelő ünnepséget hozott. Ott ugyanis e nap reggelén, a prédikátor lakás tetőzete kéménytűz folytán kigyulladt. Bár Schmidt János lelkész lélekjelenléte és fáradozása a nagyobb szerencsétlenségnek elejét vette, a mennyezet egy része mégis beomlott és egy láda könyv, a tűz martaléka lett. Noha a kár biztosítás révén megtérül, lelkész testvérünket a könyvek pusztulásával érzékeny veszteség érte.

A dunántúli munkánkban egyébként ez évben a dombóvári tüzeset már második elemi csapás volt, mert márc. 27-i földrengés a kaposvári épületünk egyik kéményét ledöntötte és a lehulló tégladarabok a tetőzetet is megrongálták. De milyen dicső, minden nyomorúságunkban és bajunkban tudni, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van. És bajainkban magunkévá tenni az Ur ígérletét: Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Ur. (34. zsoltár 20.)

A kaposvári gyülekezet pünkösdkor áldott missziói ünnepélyt tartott, melynek tárgya a külmisszió isteni rendelésének és fontosságának méltatása volt.

Máshol.

Amerika.

A Methodista Egyház konferenciái között, legnagyobb az amerikai Ohio konferenciája, melynek közel 700 lelkész tagja van.

Az elmúlt év dec. 5-én (egy napon) egyházunknak Amerikában két néger püspöke halt meg, kik még rabszolgáknak születtek. Lane Izsák Jaksonban (Tenese) ki 103 évét betöltötte. Ő volt eddig a legöregebb meth. püspök és Cotrel Illés Holly-Springben (Missisipi) 80 éves volt. Mindketten vasszorgalommal képezték magukat és fajuknak jelentős vezérférfiak voltak. A magasabb iskolák egész sorát alapították és gyakran prédikáltak a fehérek olyan templomaiban is, hol egyébként fekete szónokokat

csak nagyon ritka és különleges alkalommal engedtek szószékre. (Ev.)

Az Egyesült Államokban élő német testvéreink lapja, a „*Der Christliche Apologete*” a századik évfolyamában jelenik meg. Ez nem csak nekünk methodistáknak jelentékeny esemény, de a hívő irodalomban sem mindennapi, hogy egy kizárólag Isten országát építő ujság száz éve lásson napvilágot.

Anglia.

Dr. Bond Róbert az angliai methodista egyház ezidei elnöke a Wesley jubileummal kapcsolatban, egy jubileumiratot adott ki, melyben nemcsak Nagybritannia methodistái, hanem mindnyájunk számára a következő megszívlelendőket mondja: Az a meggyőződésem, hogy jubileumunknak még nagy kihatása lehet. Nem akarunk embert dicsőíteni, de annál inkább keressük magunk számára azokat a lelkitapasztatásokat, melyeket Wesley 1738. máj. 24-én nyert. Ilyen kegyelmi látogatásban nem egyformán lehet mindenkinek része, mint Wesleynek volt, de mindenkire akar jönni, hogy üdvbizonyosságát adja amennyiben Krisztust szereljük és megváltásunkat csupán belé helyezzük. Kérlek benneteket, közeledjünk a kegyelem trónusához, mint kik áldozatul tesszük magunkat Isten elé, hogy betöltsük azt a feladatot, melyre elhivatott. Bár a kegyelemnek ez az órája úgy megragadna mindnyájunkat, hogy szeretet egyházunkon. Isten ígében és cselekedeteinken keresztül Isten megmentő szeretetének örömhíre nyilvánvaló lenne.

Wesley kétszázéves jubileumi ünnepsében az angol államegyház is résztvett. Hogy az időpont torlódásával a máj. 24-i ünnepélyt ne zavarják, az anglikán egyház Anglia legnagyobb templomában a londoni Szent Pál templomba máj. 25-én áldozott Wesley emlékének, mely alkalommal a canterbury érsek tartott ünnepi beszédet. Itt említett meg, hogy a híres londoni Wesley kápolnában tartott máj. 24-i ünnepélyt, a londoni rádió is közvetítette.

Németország.

Férfidiakonia. Hogy a női diakonissza munkán kívül férfidiakonia is létezik, azt valószínűleg kevesen tudják. Miként Flidner a női diakonissza munka megalapítója, úgy Wichern volt a férfi munka kezdeményezője. 1833-ban alapította az első férfi diakonia intézetet. Jelenleg, mint gyülekezeti diakonus és városi misszionárius, 730, mint nép- és iratmisszionárius 70, mint ifjusági munkavezető 320, Tengerész misszió munkában 35, mint gyermekotthonvezető szintén 35, Tömegszállításokon és

munkások között 480, Nyomorékok intézetében, mint felügyelő vagy ápoló 255. Aggokotthona vezetésben 159, tébolydákban és nyavalatörések között 300 munkálkodik. Külföldön különböző munkaterületen 150 működik. Összesen 2525 áll evangéliumi munkában.

Változás a frankfurti szemináriumban. Dr. Mann Teofil a szeminárium tanára a jövő évben nyugdíjba megy. Helyét dr. Wunderlich F. jelenleg hamburgi lelkész, a „Leitstern” szerkesztője foglalja el.

Hangverseny és tanulmányut. A frankfurti szeminárium egy nyolc tagból álló férfi énekara körutat tett Szászországban, hol hangversenyeikkel igen áldásos szolgálásokat tettek a gyülekezeteknek. Viszont utjukon, mely nemcsak hangverseny körut, hanem tanulmányut is volt, alkalmuk volt betekinteni az egyes gyülekezetek életébe és keletkezésébe. Több virágzó gyülekezetben találkoztak olyan tagokkal, kik még a gyülekezet keletkezésénél uttörő munkát végeztek. Tanulmányutjuk során arra a megállapításra jutottak, hogy a methodizmus története a gyülekezeti életben, mindig egyes embereknek a története. Kedves testvér, a te történeted milyen helyet foglal el a gyülekezeted történetében?

Helyreigazítás.

Sajnálatos tévedés folytán a jugoszláviai konferencia prédikátor beosztási jegyzékébe kellemetlen hiba csuszott. Midőn ezért jugoszláviai testvéreink szíves elnézését kérjük, egyben alább közöljük a helyesbített jegyzéket, mely a hozzánk beküldött jegyzéknek hű másolata:

Superintendent: Sebele György, Novi Sad, L. Musickoga ul. 5. I.

Beograd: Betöltendő.

Bitolj: Kalajlicjevic Krumislav.

Crvenka: Lichtenberger Theodor.

Murtino-Monospitovo és Kolesino: Krmazovic Kosta és egy segéd, Trajkovich Stevan.

Mramorak: Grailing Philipp.

Novi Sad-Srenska Mitrovica: Sebele György és Oberlis Frigyes.

Novi Vrbas: Drumm Adólf.

Pasicevo: Sebele György.

Petrovgrad: Stahl Lorenc.

Radoviste-Rakliste: Daskalovic Vladimir.

Senta: Takács Antal.

Skoplje-Pristina: Temkovic Pane D.

Stari Becej: Takács Antal és egy segéd, Jankov Zdravko.

Strumica-Veljusa: Daskalovic Vladimir (Nikola Arnaudovic) és egy gyülekezeti nővér: Bozinovic Maria.

Vrsac: Drumm Ferdinand.

A Diakonissza-otthonnak főnöknője: Simon Louisa.

Az árvaházak vezetőnöje: Gabel Krisztina.
Misszionáriusnő délszerbiában: Isler Rose.
Missziói pénztárnok: Sebele György.
„Putzivota” szerkesztője: Daskalovic V.
„Lebensweg” szerkesztője: Stahl Lorenc.

Az igaz ut a legrövidebb.

Isten megáldja azokat, kik az őszinteség és az igazság útján akarnak járni. Erre az útra már az ifjúkorban kell lépni és fiatalt törekvőket az Úr később nagyobb munkára is fel tudja használni. Szép példája ennek Washington élete. Az ő gyermekkorából való az alábbi kis történet.

A fiatal Washington György egyszer kis kézi szekerével kivágott egy fiatal cseresznyefát a kertjükben, melyet atya különösen kedvelt. Midőn atya a kárt felfedezte nagy haragra gerjedt és indulatosan kiáltott a kis Györgyre: Ki csinálta ezt? A kis György őszszerezett, majd néhány pillanat múlva így szólt: Apa, én tettem ienyírsél meg. Nem akarok hazudni. Az apa átölelte a fiut és így szólt: Istennek legyen hála, hogy ilyen igazság-szerető fiut adott nekem. Most már nem akarok a fa miatt bánkódni.

Jó nekünk, ha közben baj és kellemetlenség ér bennünket, mert ez észretéríti az embert, hogy megismerje miszerint számkivetésben él és mulandó dolgokban ne reménykedjék.
(Kempis.)

Hány új barátot szereztél már
a „Békeharang” számára?

Az Afrikában gyakorló képzett orvosok számát összesen 114-re becsülik. Ennyi orvos látja el 90.000.000 feketének egészségügyi felügyeletét. Ezek az orvosok mind misszionáriusok. Itt-ott vannak magán állami orvosok, de ezek nem a feketék részére dolgoznak. Az Egyesült Államokban ezzel szemben minden 759 személyre jut egy orvos.

A methodista egyház Afrikában 5 orvost tart és 10 jól képzett betegápolónőt. Ezek ezután kiképezik a feketéket, akik mint tanítók és ápolónők Afrika belsejébe mennek. Az orvosok évente ezreket kezelnek klinikákon, rendelőkön és kórházakban. Oltásokkal megelőzik a járványokat és számtalan operációt végeznek.

De még így is ez a munka alig számottevő a segítségére szoruló milliók számához képest.

Az iszlám Európában: A mohamedán vallás új területeket próbál szerezni és ezért Európában is fokozottabb erővel munkálkodik. Angliában, Kentingtonban egy második mecsetet építetett, Franciaországban is van mecsete, továbbá egy intézete hol mohamedán tanfolyamokat tartanak és egy mohamedán kórháza. Legutóbbi kimutatás szerint így oszlik meg: Angliában 7000, Franciaországban 140.000, Németországban 2000 követője van Mohamednak. A mohamedán világ szellemi központja a Kairói Askar-egyetem, melyben a világ minden részéből összesereglet tanulók ezreit képezik ki.

Anglia. Az angol alsóházban azt a kérdést vetették fel, hogy nem volna-e tanácsos a mozikat vasárnap nyitva tartani. A belügyminiszter helyettese azonban, — utalva az angol nép puritán vallásos meggyőződésére, — elvetette ezt a javaslatot.

Dánia: A dán rádió — norvég mintára — egy hitéletre vonatkozó kérdező órát iktatott műsorába, melyben havi négy órában a beküldött lelkivonatkozású kérdésekre egy püspök adja meg a választ. Nem volna utolsó dolog ha a magyar rádió is hasonló órákat vezetne be, mert elvégre az ember „élő lélek.” Kit nemcsak a műtrágya gyártás és a pincai tenyésztés érdekel, hanem az örökkévalóság is.

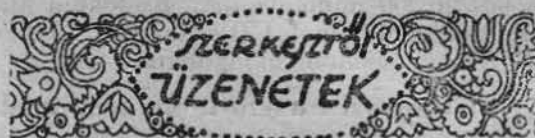

„Példák gyűjteménye” címen jelent meg, Pócs Lajos református külmisziói segédlelkész könyve, mely 1037 illusztrációt tartalmaz az evangéliumi igazságok megvilágítására.

Lelkipásztorok, vallástanítók, tanítók, belmisziói munkások nagy haszonnal forgathatják ezt a könyvet szolgálatukban, de lelki gyarapodást jelentenek a hívő kerésztény számára is.

Átnézte és előszóval ellátta: Csűrös István ny. ref. gimnáziumi vallástanár. A gyűjtemény végén abc. rendben összeállított tartalomjegyzék van és a példákban előforduló történelmi neveknek ugyancsak abc. rendben összeállított névmutatója.

Ára kötve; 4 P, füzve; 3 P. Postai küldés esetén 20 fillér portó. Megrendelhető: Pócs Lajos, Budapest, IX. Cálvin-tér 8. II. 17. Postatakaréki csekk számla: Pócs Lajos Budapest, 51.236.

(Kéziratok megőrzésére és visszaküldésére nem vállalkozunk.)

Az Ur segítségével lapunk legközelebbi száma augusztus 1-én jelenik meg.

H. H. Szeged. Hol kése az éji homályban? A küldött „Der Missionsbote”-kat köszönöm. Örülnék, ha azokból, egyes missziói hírek fordításával segítségemre lennél.

T. I. Kispeszt. A küldött híreket nagyon köszönöm. Hálás lennék, ha a jövőben is minden jelentősebb eseményről értesitene. Zsidó 13, 1. Üdv.

Olvasd és terjeszd

a

„Békeharang”-ot!

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZÁJTELETEKET

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

BORJÁD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.

Csütörtök este 8 órakor.

DOMBOVÁR: Bezerédy-u. 27.

Vasárnap d. e. 10, este 7. Péntek este 7 órakor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.

MISKOLC, Ghillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4. és szerdán este 7 órakor.

NYIREGYHÁZA: Desseffy-ter 10.

Vasárnap d. e. és este.

PECS, Ujvilág-u. 12.

Csütörtök este 7 órakor. Vasárnap d. e. 10 és d. u. 4 órakor.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztény Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebsteckl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár. Nyomdáért felel: Henczer István.